

[Himmelstrup.]

saa lidt som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. —, at det er nødvendigt at komme ind paa alle Enkeltheder; jeg kan paa Partiet Venstres Vegne sige — som vi ogsaa sagde i Forfjor og i Fjor —, at vi er enige i Lovforslagets Hovedlinie, som jo gaar ud paa at gøre den nuværende private Seddelbank til en Art selvstændig og selv-ejende Institution under en vis Kontrol fra det offentlige Side. Vi er nemlig fuldkommen enige i, at i vore Dage er det ikke muligt helt at overskære Forbindelsen mellem Valutapolitikken og Seddelpolitikken paa den ene Side og Landets almindelige Politik paa den anden Side — der skal en vis Forbindelse til paa disse Omraader. Vi kan altsaa ganske billige denne Hovedlinie, og paa denne vil vi gerne medvirke til en Løsning af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om Udvalgsarbejdet i Fjor og sagde, at jeg havde interesseret mig for at blive klar paa, hvilke Forretninger den nye Bank skulde udføre. Det er for saa vidt rigtigt, jeg indrømmer, at jeg synes, det vilde være naturligere — og det er navnlig nødvendigt, saaledes som Situationen ligger i Øjeblikket med Hensyn til Statens Ejendomsforhold til Landmandsbanken —, at man bliver helt klar over Arten og Omfanget af de Forretninger, som den nye Seddelbank skal udføre. Derfor har jeg ønsket en Oprensning heraf i selve Lovforslaget. Den hører naturligt hjemme i § 1 og bør ikke henskydes til det Reglement, som jo skal udstedes af Bankens kommende Repræsentantskab og godkendes af Handelsministeriet efter Lovforslagets § 26. Det er da ogsaa Grunden til, at jeg takker den højtærede Handelsminister for de Bemærkninger, han er fremkommet med i sin Forelæggelsestale, Spalte 2559 i Tidenden, om Arten, ikke Omfanget af Bankens Forretninger — Omfanget kan jo paa visse Omraader fastlægges f. Eks. ved Spørgsmaalet om, hvor store Beløb der maa modtages paa Indskud og Folio, men uden nærmere Bestemmelse vil Omfanget af Bankens Forretninger naturligt bestemmes af de økonomiske Forhold i Landet.

Det, den højtærede Handelsminister her har angivet, er nogenlunde sammenfaldende med de Ændringsforslag, som vi stillede den 30. Marts i Fjor, hvori vi foreslog, at der i Forslagets § 1 skulde føjes et nyt Stykke ind, der angiver Arten af disse Forretninger. Jeg maa vedblivende mene, det er naturligere, at man skriver det ind i selve Loven fremfor at lade det staa i et Reglement, for

det er en ikke uvigtig Ting, at man faar slaaet dette fast saa stærkt som overhovedet muligt og ikke henskyder det til Afgørelse og mulig Ændring i det Reglement, som Bankens Repræsentantskab skal udfærdige, og som Handelsministeriet skal godkende. Lovgivningsmagten maa have direkte Medindflydelse paa dette Omraade.

Af andre Enkeltheder i Lovforslaget, som der var Uenighed om, vil jeg særlig nævne det, der drejer sig om, hvem der skal have Hovedindflydelsen paa den Kontrol, som skal føres af det offentlige med Banken, om det skal være Ministeriet eller muligvis andre Organer. Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har jo Ret i, at hvis der ikke kan tillægges de Ændringsforslag, vi i saa Henseende har ønsket, særlig stor Betydning, vil en meget betydelig Hindring være ryddet af Vejen — altsaa hvis Regeringspartierne vil imødekomme os paa dette Omraade. Vi har haft den Opfattelse, at det vilde være rigtigt, man begrænsede den Beføjelse, §§ 4, 5 og 6 tillægger Handelsministeren, og enten lod en Del af dem ligge i Bankens egne Institutioner eller eventuelt overførte dem til Rigsdagen, men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil kunne finde vort Standpunkt paa disse Omraader udtrykt i de Ændringsforslag med tilhørende Bemærkninger, som vi, som sagt, allerede afgav i Marts i Fjor. Men det var saadan i Fjor, at den daværende Handelsminister var saa overmaade følsom paa dette Omraade, og den Imødekommen, vi mødte, var meget ringe; i Virkeligheden afviste den daværende Handelsminister slet og ret alle de efter min Mening beskedne og meget rimelige Ændringsforslag, vi i saa Henseende stillede.

Vi har dernæst ogsaa i vore Ændringsforslag givet Udtryk for visse Betæneligheder med Hensyn til de foreslaaede Dækningsregler, ikke saaledes at forstaa, at vi ikke mener, at man kunde gaa over til Slappelse af Dækningskravene — det kan man sikkert, det er den almindelige Tendens Verden over at slappe Kravene til Seddel-dækningen —, men der er rejst et Spørgsmaal, som er meget aktuelt mange andre Steder, hvor man har reorganiseret sit Pengevæsen, nemlig Spørgsmaalet, om det ikke vilde være rigtigt paa et andet Omraade at udvide Dækningsreglerne, navnlig for saa vidt angaar Bankens Deposita.

Et meget vigtigt Spørgsmaal, som vi ikke kunde naa til Enighed om, var som allerede nævnt Spørgsmaalet om at faa det helt klaret, i hvilket Omfang den Seddelbank, man paatænker at skabe ved